

802

Når vinterstorme hærger

1. Når vinterstorme hærger
og vælter mine træer,
når uvejr knuser livet
og alt hvad jeg har kær,
da råber jeg til himlen:
Hvor er retfærdighed?
Hvorfor skal jeg gå under
når du er kærlighed?
2. Gud hører mig i stormen
og giver ingen svar,
men spørger kun sin skabning:
Fortæl mig hvor du var,
da jord og himmel skabtes
og alle stjerner lo,
da mørke skyer svøbte
det vilde hav til ro.
3. Du menneske som kræver
et svar af himlens Gud:
Var det ved dine næver
at livets træ sprang ud?
Har gnister fra dit øje
gjort himmelranden rød?
Må sol og måne bøje
sig for din skaberglød?
4. Jeg er din Gud og skaber,
mig lyder vind og hav.
Jeg rejser dine kære
af dødens mørke grav.
Når vinterstorme raser
og knækker mast og mod,
så står jeg i orkanen
og lyser for din fod.

Inge Hertz Aarestrup, 2009
Melodi: Erik Sommer
© Inge Hertz Aarestrup og Salmedatabasen.dk

Inge Hertz Aarestrup har skrevet en vintersalme til 4. søndag efter Helligtrekonger, hvor læsningen fra Det Gamle Testamente er fra Jobs Bog 38, 1-11. Den nye Bibel-oversættelse, Bibelen 2020, er et god anledning til at få læst eller genlæst Jobs bog, verdenslitteraturens klassiker om en mand, der mister det hele, og som under sorgen holder Gud ansvarlig og netop derfor får ham i tale. I Hertz Aarestrups salme ligner vi Job ved at vi synger ud fra lidelse og sorg? Hvor er retfærdigheden. Vinterens mørke knyttes sammen med vores mørke. Vi ser for os en voldsom storm, der vælter træer op med rode. Vi er afmægtige og overladt kræfter, der er større end os selv. Svaret på vores råb er det samme svar som Job fik: "Fortæl mig, hvor du var, da jord og himmel skabtes?" Med svaret siger Gud, at vi ikke kan stille skaberkræfter, hvis storhed vi ikke begriber, til ansvar. Men i strofe 4 bliver det klart, at vi får mere at se end Job. Vi ser en Gud, der kan rejse døde fra graven. Derfor kan de sidste 4 linjer knytte an til salmens første strofe: I vinterstorm og mørke, mit livs mørke, forsikrer Gud mig om, at han står i orkanen og lyser for min fod, ikke mindst når alt ser håbløst ud.

Sognepræst Lone Vesterdal